

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

91. Num vice versâ recusato Vicario Episcopi suspecto, recusari quoq[ue]
possit Episcopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

respondet ad textum *cit. l. unic.* quam pro præcipuo fundamento allegant aduersarii, nempe quòd Vicarius ordinarius in *cit. l. unic.* non habeat idem tribunal cum Episcopo, cum de iure civili appelletur à Vicario ad ordinarium suum superiorem. *l. à proconsulibus. c. de appellat. & ibi Bald.* (quamvis aliud sentiat *inc. dilecti. il. 3. de appell.*) secus ac est in Jure Canonico, secundum quod ex identitate tribunalis appellari nequit à Vicario ad Episcopum, adeoque hæc in parte male arguatur à Vicario citatæ *leg. unic.* ad Vicarium Episcopi. Vel melius, quòd *cit. l. unic.* loquatur de suspitione orta ex inhabilitate Judicis in poenam illius delicti; non autem de suspitione orta in his, quæ pertinent ad officium Episcopi, adeoque mirum non sit, si in casu *cit. legis unic.* Vicarius non reddatur suspectus, quia Ordinarius incidit in poenam dictæ legis ob suum delictum, ob quod Imperator committit Vicario universè negotia civilia & criminalia, ita ut tunc Vicarius videatur ad illa à Principe constitutus. Aliter verò sit, ubi Episcopus redditur suspectus non propter inhabilitatem personæ, sed ob causam aliquam aliam, quæ solet reddere Judicem suspectum.

2. Extendit quoque Sbroz. *num. 7.* hanc sententiam, ut procedat non solum, quando causa Episcopo & ejus Vicario in simul delegatur, sed etiam quando Vicarius procedit tanquam Vicarius, citat pro hoc Abbat. in *cit. c. insinuante*, ubi dicit, fortiolem esse recusationem in Vicario non delegato, quia Vicarius præsumitur magis affectus & obediens Episcopo in jurisdictione Episcopali sibi per Episcopum commissa, quam in jurisdictione delegata utriusque eorum per Superiorem. Limitat è contra *num. 9.* ut non procedat, si causa esset commissa Vicario per Episcopum non cauquam Vicario, sed tanquam delegato; eò quòd tunc Vicarius tanquam delegatus non habeat idem tribunal cum Episcopo; ubi autem diversum est utriusque tribunal, mirum non sit, quòd Vicarius recusari nequeat suspectus, quamvis recusatus fuerit Episcopus. citat pro hoc Cardin. in *Clem. 2. de rescript. q. 2. Felin. in cit. c. insinuante. num. 1.* Eandemque limitationem locum habere in Vicario Capituli sede vacante, dum is in causa sibi delegata non facit idem consistorium cum Capitulo, ait Sbroz. *q. 10. num. 14.* Limitat secundò *num. 11.* ut non procedat in Vicario Episcopi electo vel confirmato per Papam, vel alium Superiorem, ita ut is recusato Episcopo non sit recusatus, pro quo citat Felin. in *c. insinuante. n. 1. in fine. Bertach. de Episc. l. 4. p. 6. tit. de Vicar. Episc. Barbat. tr. de Cardin. Legat. à lat. q. 3. num. 12. &c.* nisi fortè eadem causa suspitionis esset in utroque; tunc enim recusatio Episcopi includeret recusationem Vicarii. Sbroz. *num. 12.* citatis Bertach. & Barbat. *ubi ante.* Limitat tertio *num. 15.* ut non procedat de stylo signaturæ secundum dicta supra ex Staphilo.

Questio 91. Num vice versa recusato Vicario Episcopi suspecto recusari quoque possit Episcopus?

Respondeo neque in hoc convenire AA. nam affirmativam tenent apud Sbroz. *l. 3. q. 15. Salicet. in cit. l. unic. c. si quacumque præditi potest.* Decius in *c. 1. de off. delegat. num. 17. de Vicar. ordinari. & de Vicar. Episc. Rebuff. in pr. benef. tit. de Vicar. Archiep. n. 219. Cuch. Instit. Jur. Can. eod. tit. num. 152. &c.* Rationem dant, quia Vicarius habet idem tribunal. Firmantque à simili, quo recusato Assessore, Judicem quoque recusari posse dixit Abb. in *cit. c. 1. de off. de-*

leg. num. 14. Quem sequitur Decius *ibid. num. 17.* E contra sententiam negativam apud eundem Sbroz. *l. cit. num. 3.* tenent Bald. in *cit. l. unic. in fine. Jason in l. aperitissimi. num. 9. c. de Judic. Franc. in c. si contra. de off. deleg. in 6. col. 2. Bertach. ubi ante n. 11. & alii, quibus adhærere videtur ipse Sbroz. dum *num. 4.* ait, non valere argumentum aduersariorum ab Assessore Judicis ad Vicarium Episcopi; cum Assessor ob Judicis imperitiam communiter assumatur, ut Abb. in *c. 1. de off. Assessor. num. 14.* & ideo verisimile sit, quòd Judex imperitus sit suspectus, ne sequatur Assessoris suspecti opinionem, qualis suspicio cadere non possit in Episcopo; cum coram eo probanda sit causa suspitionis Vicarii. Sed quid si etiam constet de imperitia Episcopi, & dum multi eorum ob hanc imperitiam coguntur assumere Vicarios, an non tunc saltem militabit eadem ratio, quæ in Assessore? De cetero rectè limitatur hæc sententia secunda à Sbroz. *num. 5.* ut procedat, nisi Vicarius intelligatur suspectus ex causa concernente pariter Episcopum. v. g. quia oriundus esset de terra aduersarii. citatur pro hoc Gemin. in *c. si contra. n. 10. Oldr. conf. 268. &c.**

Questio 92. An & coram quo causa recusationis probanda?

1. Respondeo probandam esse, & quidem coram Episcopo. Sbroz. *l. 3. q. 16. num. 1.* citans Hofst. in *c. legitima de appellat. in 6. Gemin. in c. non putamus. de consuetud. in 6. num. 7.* Redoan. de reb. Eccles. non alien. *q. 22. c. 3. num. 27. & 30. Auchar. Archid. Franc. in c. si contra. de off. deleg. in 6.* cujus textus sic sonat; cum autem ipse delegatus Episcopi recusatur, recusationis causa coram Episcopo est probanda; idem est, si Officialis recusetur ejusdem (intellige Episcopi) licet ad ipsum (intellige Episcopum) nequeat appellari. Ratio hujus est, quòd recusatio Vicarii concernat ejus personam, & ejus personæ cohareat, nec quòd ad illam faciat idem tribunal cum Episcopo, adeoque non prohibetur cognoscere causam recusationis sui Vicarii, sicut prohibetur cognoscere causam appellationis.

2. Extenditur responsio ad recusationem delegati ab Episcopo vel illius Auditoris, ita ut tunc quoque causa recusationis debeat probari coram Episcopo delegante vel Auditorem deputante. Sbroz. *l. cit. num. 2.* juxta expressum textum *cit. c. si contra.* nisi fortè delegatus Episcopi allegaretur suspectus ex causa concernente quoque Episcopum; tunc enim Episcopus non cognosceret de causa recusationis. Sbroz. *num. 3.* citatis Gemin. in *c. si contra. num. 10. Franc. col. 2. Oldr. conf. 268.* Probendam verò causam recusationis delegati ab Episcopo, sive is præsens sit sive absens, astitit Sbroz. *n. 4.* ex Archid. in *c. si contra. vers. cum autem.* ubi is dicit, causam recusationis esse proponendam coram delegato recusato, & significandum, quòd vult ire ad Episcopum, & quòd tunc recusatus procedere non potest, aliàs datur appellatio. Quòd si tamen Episcopus non tantum esset prope, seu non multum absens, sed ageret in remotis, & delegatus ejus vel Auditor allegatur & recusatur suspectus, de causa suspitionis cognosceret Vicarius Episcopi (intellige generalis) Sbroz. *num. 4.* citans Jo. And. in *c. si contra. & ibidem Auchar. num. 4. Gemin. num. 7. &c.*

3. Limitatur responsio primò, ut non procedat de consuetudine, secundum quam Episcopus committere solet causas recusationis alicui confidenti. Sbroz. *n. 8.* citans Jo. And. in *c. si contra. & ibidem Gemin. num. 8.*